

Oulun lajivaliikettä

Valkea kaupunki komistuu ja — valkenee! Mikä ilolla todettakoon, varsinkin viime mainittu. Erottajalle on noussut kuusikerroksinen komea hotellirakennus, jonka julkisivu jo kestää arvostelun, asemalla on jo Oulaksen uusi valkea hotelli valmiina, viereen on noussut toinen töölöläistyylinen, kuten sopii sanoa, rakennus, kait valkaistuva aikaa myöten sek in ja Puistol an nurkkauksessa on tapahtunut vuodessa vall an ihmeitä: kaksi ajanmukaista funkistaloa, toisestakin oli rakennustelineet sitten viime näkemän poistettu, ja itse Puistola on nyt entisestään ehompi saatuaan ikänsä ja arvonsa mukaisen valkoppinnan sek in. Vihreä puisto siinä risteuksen neljännellä tontinurkalla sopii tyyliin entistään ehommin.

— Kas vain, valmis on, sanoi muudan naapuri siinä katsellessamme, perustuksia juuri kaivoivat saareen lähtiessäni: Totta tavallaan, vertauskuvallisesti, sillä huimaa, vall an helsinkiläistä vauhtia nuo talot nykyisin nousevat. Ja paljon puhutun Oulun Valkean Linnankin perustuksille on paikka jo valmiiksi raivattu. Mistä saanee valtio "veepeelleen" yhtä nooakkimaisen huoneuston! Tällaiset ajatukset kiertelivät aamuvarhaisen kävelijän mielessä tässä erähän päivän koittaessa. Oli sitten asiaa rantaan päin. Linja-autoasemalla oli jo vilkasta, kunnon kylänaapuritkin näyttivät jo tulleen: tuossa laittautui kaupungille emäntä Se ja Se komeana ja kookkaana ja tyytyväisen näköisenä. Eikä ihmekään, lupailihan taivas jo vähitellen sadettakin!

Hietasaarelaiset tulivat vastaan, päivän ensimmäinen laiva oli siis saapunut. Istahdin ml. "Apuun" päivän Kaikua tutkimaan. Kolme sorsaa uida vikelsi heti luokseni laivankylkeen eivätkä näyttäneet oikein uskovan, etteikö näin hyvätahtoisen näköisellä matkamiehellä ollut leivänmuruja taskussaan. Näyttivät olevan kuin kotonaan bensininsiner-

tävässä vedessä. Tuttu laivapillin huuto: Oulun ainoa valkea laiva, oikein merikelpoinen sellainen, kaartoi siellä juuri Pikivirtaan: s.s. "Hailuoto" toi terveiset lahden takaa ja vähän kauempaakin. Laivantuloa sitä on Oulussakin aamusella, vaikkei sitä tyhmempi heti huomaa: Tuli "Tähti" yhtäältä, "Onni" tai "Freja" toisaalta, väkersi virrassa Pikisäären Juntusen soutuvene, joka kyllä kuuluu Oulun sataman kanta-aluksiin.

Aamuhetki oli lämmin ja tuuleton, aivan edellisten kaltainen, mutta hie man alakuloisempi nyt vain, sillä taivas oli pilvessä taas pitkästä aikaa. Eipä sillä, ettäkö siinä alakuloisuuden aihetta olisi ollut, sillä kyllä me siinä suhteessa olemme emäntien ja isäntien kanssa samaa mieltä. Sadettakin saisi jo tulla! Ja sitten "Apu" erkani möljästä ja lähti kyntämään aaltoja, kuten termi kuuluu. Eikä siinä aamuhetkessä sen kummempia. Se valkeni päiväksi, kuten aina ennenkin.

P a n u.